

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Kreczinger István ügyvéd által képviselt "**A**" Bt. **felperesnek**, Dr. Józsa Domonkos és Dr. Szíjj Ferenc ügyvédek által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a felperes által 55. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 120.000,- (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság az ítéletében ingók kiadására kötelezte az alperest, az ideiglenes intézkedésről szóló végzését hatályon kívül helyezte.

A keresetet, a fentieket meghaladóan elutasítva kötelezte a felperest az alperes javára 530.000,- Ft ügyvédi munkadíj és 47.310,- Ft előlegezett szakértői díj, mint perköltség, az alperest az állam javára 35.700,- Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére azzal, hogy az ezt meghaladóan feljegyzett illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az Esztergomi Városi Bíróság 4.P.21.353/2004/15. számú ítélete szerint 2003. április 1-től 2004. január 15-

ig 2.689.750,- Ft bérleti díj tartozása volt a felperesnek az alperessel szemben, így az alperes jogszerűen élt zálogjogával a díjtartozás erejéig. A 2004. január 29-i alperesi jogi képviselő által írt felszólító levélben az érvényesített jelzálogjogot a felperes nem vitatta, csak a 2004. június 3-i és az alperes által 2004. június 8-án átvett felperesi levél az, amely a zálogjog-igény megkifogásolásának tekinthető.

2004. június 8-tól számítva 8 napon belül az alperesnek zálogjoga érvényesítése végett bírósághoz kellett volna fordulnia, miután ezt elmulasztotta, így 2004. június 16-tól az alperes törvényes zálogjoga a felperesi bérlő bérleményben lévő vagyontárgyain megszűnt. Ebből következően az alperes köteles lett volna kiadni a felperesnek a bérleményben lévő felperesi vagyontárgyakat.

Nem a felperes tulajdonában állt, sőt a per folyamán árverés útján értékesítésre is került a két égetőkemence, a gépkorong stb. A 6/F/2.számú leltárban szereplő ezen tárgyak kiadását a felperes jogszerűen nem kérheti. A kompresszor felperesi tulajdonjogát ugyan alperes vitatta, azonban állítását bizonyítani nem tudta, ezért ezt a bíróság úgy tekintette, hogy a kompresszor és a trafó felperes tulajdonában van.

A leltár 9. tételeként megjelölt csőnyomót a szemle során az ingatlanban nem találták, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az, az ingatlanban maradt az ingatlan alperes általi lezárásakor. A 6/F/2. számú leltár 11. tételeként megjelölt lábhajtású korongra nézve a felek egyezően adták elő, hogy az "B" tulajdona, ezt maga a felperes sem vitatta. A bíróság ezért ennek kiadásáról nem rendelkezett. Ugyancsak nem rendelkezett a 22. tételszám alatt jegyzett villanybojler és a hőtároló kályha kiadásáról sem, ezekről alperes állította, hogy az ő tulajdonában állnak, ezzel szemben a felperes a saját tulajdonjogának fenálltát igazolni nem tudta. A herendi porcelánszobrok kiadásáról sem rendelkezett, amelyet a felperes idegen tulajdonként tüntetett fel, mert ezt az ingatlanban nem találták a szakértői felméréskor, az ingatlanban hagyását pedig a felperes igazolni nem tudta.

A megyei bíróság az alperes által kiadandó ingóságok összértékét 594.800,- Ft-ban állapította meg, ezt meghaladó forgalmi értéket a felperes bizonyítani nem tudott. A felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a kérdésben, hogy az általa felsorolt ingóságok az ingatlanban voltak illetve, hogy a felperes tulajdonában álltak, és azt is a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az ingóságok értéke e keresetben megjelölt összeg, azaz 5.199.000,- Ft volt.

A megyei bíróság alaptalannak ítélte a felperes 6.000.000,- Ft-os elmaradt haszonnal kapcsolatos kártérítési igényét:

Megállapította, hogy a felperesi bérleti díjtartozás miatt 2004. június 16-ig a termelőeszközök elvitelét jogszerűen akadályozta meg az alperes, mert törvényes zálogjog megillette. A felperes által megjelölt megrendelések első teljesítési határideje 2004. június 16. előtt volt: az "C" Kft. 2004. február 28-ig teljesítendő megrendelést jelzett, "D" vállalkozó megrendelésénél az első szállítási határidő február 20. volt, majd minden második hónapra 2004. évre megrendelést jelzett. A "E" Bt. első szállítási határidőként 2004. I. negyedévet jelölte meg, a továbbiakat pedig visszavonásig negyedévente. "G" 2003. augusztus 30-tól havi megrendelést adott, jelezte, ha nem tudják a folyamatos szállítást a felperes részéről biztosítani, a megrendelése semmisnek tekintendő.

2004. június 16-ig az alperesi oldalon jogellenesség nem állapítható meg, így a megrendelések valósága esetén is a teljesítés elmaradás és az emiatti kár nem róható az alperes terhére. Ha a felperesnek volt kára, az nem az alperes jogellenes magatartására, hanem saját azon magatartására vezethető vissza, hogy a bérleti díjat nem fizette, ezért az alperes törvényes zálogjogával jogszerűen élt. A felperes nem bizonyította azt, hogy a június 16-ig elmaradt teljesítések ellenére a megrendelők további megrendeléseiket 2004. évre fenntartották volna. 2004. június 16-a után a bíróság felhívására sem bizonyította a felperes azt, hogy volt olyan megrendelése, amit teljesíteni tudott volna, ha az alperes kiadja a termelőeszközöket. Ennek megítélésénél egyébként figyelembe vette a megyei bíróság azt is, hogy az égetőkemencék, a gépi-, kézi korongozó kiadására egyébként sem volt az alperes kötelezhető.

A tanúvallomások alapján a megyei bíróság azt is megállapíthatónak látta, hogy id. "G" kerámiagyártási tevékenységét az új lakhelyén folytatta. "H" elmondta, hogy égetni máshova viszik az id. "G" által készített kerámiákat és bátyja "G" kölcsönkorongot használ. "I", id. "G" barátja is akként nyilatkozott, hogy égetni máshova kell vinni az elkészült kerámiákat. Mindezen adatok azt támasztják alá, hogy id. "G" az elköltözés után is folytatta a kerámiagyártási tevékenységet, erről azonban a bíróság felhívása ellenére nem adott számot, nem nyilatkozott.

Ha a felperes tudta is volna igazolni, hogy 2004. június 16-át követően amiatt keletkezett kára, hogy az alperes nem adta ki a gyártáshoz szükséges eszközöket, anyagokat, önmagában ez a felperesi kárigény alátámasztására nem alkalmas, ugyanis a felperesnek kárenyhítési kötelezettsége körében

bizonyítania kellett volna azt is, hogy az új helyén milyen munkákat végzett el, illetve nem volt lehetősége máshol sem a megrendelések teljesítésére.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, a kereseti kérelmének történő teljes helyt adás iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy a 2004. január 29-i levélben álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a felperes vitatta a zálogjogot, így ettől az időponttól kezdődően az alperes jogellenesen tartotta vissza a felperes ingóságait.

Az hogy a zálogjog fennállása alatt a bérbeadó megakadályozhatja a zálogjoggal terhelt vagyontárgyak bérleményből történő elszállítását nem jelenti azt, hogy a bérlő ne lenne jogosult a helyiséget használni rendeltetésével egyezően, a felperes bérleti jogviszonya nem szűnt meg.

Alperes nem csak a zálogjogát érvényesítette, hanem a helyiség használatában a felperest megakadályozta, ezzel jogellenes magatartást valósított meg, így a felperesi kereseti kérelem az elmaradt haszonnal kapcsolatos kárigény vonatkozásában is alapos.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet helybenhagyására irányult.

Szintén megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta a felperes, hogy 2004. január 10-én a bérleti díjtartozásra figyelemmel jogszerűen érvényesített a felperessel szemben zálogjogot, amit a felperes 2004. január 17-i levelében tudomásul is vett. A 2004. január 29-i levél a zálogjogot nem vitatta, az alperesi vitatás csupán a 2004. június 3-án kelt és 2004. június 8-án kézbesített felperesi levélben történt meg, így a megyei bíróság törvényesen állapította meg azt, hogy a zálogjog 2004. június 16-án szűnt meg. Ezen időpontig tehát az ingatlan lezárásával az alperes jogszerűen akadályozta meg a zálogjoggal terhelt vagyontárgyak elszállítását.

Az ingatlan lezárására kifejezetten azért került sor, mert a felperes és a család tagjai ezen időpontot közvetlenül megelőző időszakban, annak ellenére, hogy az ingatlanból elköltöztek, az éjszakák folyamán az ingatlanban otthagytak értékkel bíró ingóságok közül újabb és újabb tárgyakat szállítottak el.

A kárigény összecszerűségére vonatkozóan hivatkozott arra, hogy a 2005. március 8-a után kelt előkészítő irathoz mellékelte okiratok szerint a felperes kerámikus tevékenységet nem végzett, mind a felperesnek, mind a G családnak állandó megélhetési problémái, halmozódó adósságai voltak, ezért

a megrendelések teljesítéséhez szükséges anyagot meg sem tudták volna vásárolni.

Hivatkozott a 2005. június 15. napján kelt ellenkérelméhez A/10 alatt csatolt cégbíróági jegyzőkönyvre, melyben "G" arra hivatkozott, hogy a felperesi gazdasági társaság gazdasági tevékenységet nem folytat, és a társaságot tovább működtetni nem kívánja.

A megrendelések teljesíthetőségével kapcsolatosan utalt az "F" által készített szakértői véleményre, mely szerint a kemencék folyamatos égetésre alkalmatlanok, a műszeres működtetésre a villamos kapcsolószekrény szintén alkalmatlan. A felperes által előadott rendelések teljesítéséhez kevés a műhely alapterülete, és elégtelen a szárításra, tárolásra fellelhető polcok száma is. A megrendelések elvégzéséhez 3 fő napi 8-10 órai munkájára lenne szükség azzal, hogy a kemencék szedéséhez, rakásához és az áru csomagolásához plusz egy fő napi 6 órai munkájára lett volna szükség, ezzel szemben a felperesi társaságban kizárólag ld. "G" rendelkezik kerámikus szakértelemmel, és kizárólag ő végezte a korongozást. A szakvéleményben megjelölt nagyságú személyzet pedig soha nem dolgozott a felperesnél, így el sem tudta volna végezni az általa megjelölt mennyiségű munkát.

Nem bizonyította a felperes a 2004. június 16-i dátum utáni esetleges olyan megrendeléseit, amelyet teljesíteni tudott volna, ha az ingók a birtokába kerülnek.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§ (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat a Pp.206. §-nak megfelelően helyesen, okszerűen összességében értékelve érdemében helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetés is helytálló.

Helyesen rögzítette a megyei bíróság, hogy a 2004. január 29-i levél nem tekinthető a zálogjog vitatásának, a levél tartalmából egyértelműen megállapítható az, hogy az kizárólag a helyiség lezárását kifogásolja, különös tekintettel arra is, hogy a felperes a 2004. január 17-i iratában kifejezetten hozzájárult a zálogjog gyakorlásához.

Általánosságban helyes az a felperesi felvetés, miszerint bér nemfizetés esetén legfeljebb a zálogjog gyakorlásáról lehet szó, de felmondás híján a bérbeadó nem akadályozhatná meg a bérlet tárgyának bérlő általi használatát. Jelen esetben azonban a tétel speciálisan érvényesül: a bérbeadónak nem volt más módja a zálogjoggal terhelt ingóságok elszállítása megakadályozásának, mint a helyiség lezárása, ugyanis egyértelmű adatok vannak arra a perben, hogy a zálogjog gyakorlása (2004. január 10.) és a lezárás (2004. január 19.) között is szállítottak el felperesi oldalról zálogjoggal terhelt ingókat az ingatlanból. Arra is van adat, hogy a felperes már az ingatlan lezárása előtt elhagyta az ingatlant, és másutt folytatott tevékenységet.

Helyes az, az ítéleti megállapítás is, hogy az ingatlanak 2004. június 16-ig az alperesi oldal részéről jogszerű lezárása a felperes által csatolt megrendelések teljesítését - figyelemmel arra is, hogy alapvető termelőeszközök, így a két égetőkemence, a gépkorong lefoglalása, majd értékesítésre kerülése - kizárta. A felperes azzal, hogy nem járult hozzá az APEH megkereséséhez, illetőleg a bankszámla forgalmát sem igazolta, nem bizonyította azt sem, hogy a megrendelések teljesítéséhez szükséges beszerzések elvégzésére egyáltalán lett volna-e anyagi lehetősége. Az esetleges kárenyhítési kötelezettségek körében pedig - bár adat van arra, hogy valamilyen mértékű termelőtevékenységet a felperes más helyszínen végzett - nem igazolta a felperes szintén a termelés volumenét, ezzel együtt a teljesítőképességét.

A fentiekből következően tehát 2004. június 16-ig - a zálogjog jogszerű érvényesítése okán - hiányzik az alperesi jogellenes magatartás, ez időpontot követően pedig nem bizonyított a kár bekövetkezte és annak mértéke, továbbá a kár és az ez időpontot követő nem vitásan jogellenes alperesi magatartás közt okozati összefüggés.

A jogellenesen visszatartott, így az ítélet által kiadni rendelt ingók köre és értéke vonatkozásában az ítéltábla osztja a megyei bíróság döntését, e körben utalva a megyei bíróság ítéletében kifejtett helyes indokokra.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes alperes jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére, míg a személyes költségmentes felperes fellebbezése folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78. § (1)

bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. § -a alapján az állam viseli.

G y ő r, 2008.évi március hó 20. napján

Dr. Ábrahám Éva sk..

Lezsák József sk.. Vass

Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró